

פני עיני חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכולנת עין חמד - אגודת ציון

לרפואת כל חולי ע"י ובכללם ציון בן צ'חלה ולרפואת והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

יום הכפורים - מעלת התשובה

הגורמים המפריעים לו לאדם וגורמים לו לחטוא.

זזה שאמר, הרים וגבעות בקשו עליי רחמים. ושוב פנה לחמה וללבנה, בחושבו שהשינויים מיום לילה גורמים לחטאים, וקיבל תשובה מכולם "עד שאנו מבקשים עליך נבקש על עצמינו". לעתיד לבוא מכל הטבע יהיה אין אפס, וכחך גדול משלנו, שאתה נבראת להישאר נצחי. ואז הגיע למסקנה, שאין הדבר תלוי אלא בו.

בכוחו של האדם להתגבר על כל הגורמים המפריעים, וכוחו גדול מהטבע והאדם בעצמו הוא הוא הגורם לכל מצבו, ובדעתו וברשותו לבחור את אשר יעשה וקרוב הדבר אליו מאוד. כמו שנאמר "בְּפִיךָ וּבְלִבְךָ לַעֲשׂוֹתוֹ (דברים ל"ד)" וכתב הרמב"ן - דהוא ענין התשובה.

"וגעה בבכיה" וחרטתו היתה הולכת וגוברת, עד שיצתה נשמתו. יצתה בת קול ואמרה "רבי אליעזר בן דורדיא מזומן לחיי העולם הבא". והוספת שם "רבי" הייתה על שלמד ולימד דרך בתשובה.

שבראשונה על החוטא לחפש ולחקור בסיבת החטא וגורמיו. ושוב לימד דעת בתשובה, כי אין הדבר תלוי אלא באדם עצמו, ואין שום כוח בעולם אשר יוכל לגרום לו לכך, אלא האדם בעצמו, וזה שאמר "אין הדבר תלוי אלא בי".

בגמרא (מסכת עבודה זרה יז.): אמרו עליו על רבי אלעזר בן דורדיא וכו', הלך וישב בין שני הרים וגבעות, אמר: 'הרים וגבעות בקשו עליי רחמים'. אמרו לו: 'עד שאנו מבקשים עליך נבקש על עצמינו, שנאמר "כִּי הֶהָרִים יְמוּשׁוּ וְהַגְּבְעוֹת תִּמְוָטְיֶנָּה (ישעיהו נד, י)'.
אמר: 'שמים וארץ בקשו עליי רחמים', אמרו: 'עד שאנו מבקשים עליך נבקש על עצמנו וכו'. 'חמה ולבנה בקשו עליי רחמים וכו', 'כוכבים ומזלות בקשו עליי רחמים', אמרו לו: 'עד שאנו מבקשים עליך נבקש על עצמנו, שנאמר "וְנִמְקוּ כָּל צְבָא הַשָּׁמַיִם (ישעיהו לד, ד)".

אמר: "אין הדבר תלוי אלא בי", הניח ראשו בין ברכיו וגעה בבכיה עד שיצתה נשמתו. יצתה בת קול ואמרה רבי אלעזר בן דורדיא מזומן לחיי העולם הבא. בכה רבי ואמר: "יש קונה עולמו בכמה שנים ויש קונה עולמו בשעה אחת". ואמר רבי: "לא דיין לבעלי תשובה שמקבלין אותן אלא שקורין אותן רבי".

וצריך להבין: מדוע פנה להרים וגבעות, שמים וארץ, לחמה ולבנה, ולכוכבים ומזלות? ומהי תשובתם "עד שאנו מבקשים עליך נבקש על עצמינו"? (עיין תוספות שם)

ונראה בביאור העניין, כשרבי אלעזר בן דורדיא הגיע לשעה הגדולה של תשובה וחרטה על העבר, התחיל להתבונן בגורמים של החטא. ובתחילה חשב, שאין האשמה תלויה בו, אלא כל ענייני העולם הזה המה

העלון מוקדש להצלחת

יצחק אריאל בן טובה יניב בן גילה שמואל אימן בן אסתר זרי מאיר ישראל בן רחל ברכה- ליאור יהושע סומך וב"ב יהודה אריה בן רחל ברכה עינת בת רחל ברכה רחל ברכה בת פדילה דליה נעם יצחק בן רחל ברכה יוסף ליאור בן דליה אפרת פרנסה בקלות ובשפע נטלי בת יוניט קסירר אפרים וב"ב י.מ.ש כדורי חיים בן בכרוי

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר תרצה בתייה בת ימנה נינט עמית בת טובה חגית בת גילה נתנאל בן ג'ינה אילן בן ג'יליטס רותי בת סימי סיון בת אסתר יוסף בן רוחמה יפית בת ג'ינה אוחן בן נעמי

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה

רפואה שלמה

הגה"צ אליעזר ברלנד בן עטיא שליט"א מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזירי בת סטה- מרדכי ניזירי בן פרחה- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעמה גילה בת אקבאל - בריאות ואריכות ימים אסתר בת סוליקה סימי בת סוליקה מזל בת חנה אורן בן אסתר יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים יהודה בן סעידה עינת בת רחל ברכה נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל אקבאל בת נושפארין שירה שילת בת אורלי תמר פורטונה בת מיסה רפאל משה בן רחל אליהו בן גוהר פנינה ומירה בת מונאבאר- נחת מכל יוצאי חלציהם נחום בן כיריה מוריה בת רחל ברכה יהודה אריה בן רחל ברכה טובה בת אורה שלו בן מזל פחימה אליהו בן מאיה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה מישא אסתר בת זוהרה שאול בן סילביה דוד בן מזה יעקב בן אסתר כל עם ישראל

ברכת שבת שלום
הרב אליהו חיים פנחסי
רב ק"ק "עין חמד"- מבשרת ציון

העלון מוקדש לרפואת יצחק בן פנינה הי"ו ולע"נ ראובן עמנואל חיים בן סימה שירין	רפואה שלמה לאיידה חיה בת אסתר ולילד אלחנן רפאל בן איריס	זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזירי בן ימנה וגלית בת מסודי
---	---	---

04/10/2014		י' תשרי תשע"ה	
יום הכיפורים			
הפטרה: "ואמר סולו"- ישעיה נ"ז			
ר"ת	יציאה	כניסה	ה"ם
19:38	18:56	17:47	
19:35	18:54	18:04	ה"א
19:36	18:55	18:05	ה"פ
19:37	18:56	18:06	ה"ש

שואל ומשיב בהלכה – יום כיפור

מהן הלכות יום הכיפורים ?

שאלה:

להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחסי, מפקח ענף הכשרות- רבנות מבשרת:

תשובה:

בערב יום כיפור, נוהגים להתפלל תפילת מנחה, בעוד היום גדול, דהיינו בשעה מוקדמת, ובתפילת העמידה, אומר כל אחד פסוק "היו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי". אחר כך יאמר וידוי ו"על חטא", כפי שנדפס במחזורים. וילך לביתו ויאכל סעודה מפסקת, ויש לפרוש מכל חמשת העינויים: אכילה, שתייה, רחיצה, נעילת נעלי עור ותשיש המיטה, מלפני שקיעת החמה. (מצווה מן התורה להתחיל בכל דיני התענית קודם שקיעת החמה, וראוי לנהוג כן לפחות כרבע שעה קודם שקיעת החמה).

ומצווה להדליק נרות לכבוד יום הכיפורים, וקודם ההדלקה יש לברך "אשר קדשנו במצוותיו וצונו להדליק נר של יום הכיפורים", ואין לברך עם ההדלקה ברכת שהחיינו, אלא לאחר חליצת נעליים, משום שבברכת שהחיינו מקבלת היא עליה קדושת יום הכיפורים. נוהגים להתעטף בטלית קודם שקיעת החמה (כדי שיוכל לברך עליה), ומתפללים כל תפילות יום הכיפורים בטלית.

הכל חייבים להתענות ביום הכיפורים, ובכלל החיוב גם נשים מעוברות ומיניקות, שחייבות להתענות בו. אסור לרחוץ במים ביום הכיפורים, ואפילו להושיט אצבעו במים אסור, ולא אסרו אלא רחיצה של תענוג, אבל אם היו ידיו או שאר גופו מלוכלכים בטיט וכדומה, מותר לרחצם, כיוון שאינה רחיצה של תענוג. ביום הכיפורים בשחרית ייטול ידיו עד סוף קשרי אצבעותיו בלבד, וייטול שלוש פעמים לסיורגין כדרכו בכל ימות השנה, ומברך על נטילת ידיים.

מחילה מיתום

במשך שנים רבות היה הצדיק רבי שלום שבדרון זצ"ל חזן בתפילות בימי ראש השנה ויום הכיפורים בישיבת "חברון" – שבירושלים, בית המדרש היה תמיד מלא מפה לפה, והרב היה מתפלל מתוך דבקות מיוחדת, ואף בוגרי הישיבה השתדלו לבוא בימים אלו להתפלל בהיכל הישיבה. שנה אחת, בעת תפילת המוסף בראש השנה, הסתובב ילד קטן כבן שלוש ליד ארון הקודש. ובעיצומו של היום הקדוש עלה וירד, קפץ במדרגות והפריע לרב בתפלתו, הרב סימן לילד באצבעו במבע פנים תקיף שיעזוב את המקום, הילד עזב את המקום ונפגע. לאחר התפילה ניגש אחד התלמידים לרב ואמר לו: "רבי, היודעים אתם, ילד זה שקפץ והפריע, יתום הוא".

הרב שבדרון נבהל "אוי, אוי, מה עשיתי הלא פגעת ומהעלבתי ילד יתום!" (שכן יתום פגיעתו חמורה ולבקש מחילה מילד קטן אינו מועיל עד שיעשה בר-מצווה), ובגיל כזה מה אעשה? הלא ביקשתי ממנו שיזוז, כי פחדתי שמא גופו אינו נקי (כי אז אין להתפלל לידו), אך לדאבוני גרמתי לו צער רב". לאחר דקות ארוכות של צער ומחשבה, פנה לתלמיד ואמר: "אני ממנה אותך שליח לבקש ממנו מחילה, לא כעת אלא בבר מצווה שלו", הרב המשיך ואמר לתלמיד: "הלא אתה מטפל בו, והינך בקשר עם משפחתו, אני איני מכיר אותם, ולא ברור, אם אדע מזה ויזמינו אותי לבר מצווה, ובכלל מי יודע אם אחיה עד אז... אם כך, ממנה אני אותך שליח לבקש את סליחת הילד, כאשר יגיע לגיל בר מצווה ויהיה כבר בגיל בו הוא ראוי למחול".

בשנה הבאה בעת התפילה, הבחין הרב בילד, וסימן לו לבוא אליו, הוא הושיבו על ידו, ליטפו והקדיש לו תשומת לב רבה כדי לפייסו ולגרום לו שמחה. חלפו כעשר שנים, ויום אחד הופיע התלמיד בבית הרב שבדרון: "היום הבר-מצווה של אותו הילד", הוא מספר, "והנני מתכונן לקיים את שליחותו של הרב מלפני עשר שנים!". הרב היה כבר זקן מאד, אך בזריזות רבה ניגש לארון הספרים, הוציא משם ספר ורשם עליו הקדשה חמה לחתן הבר מצווה, וביקש מהתלמיד למסור לו את הספר ולבקש ממנו מחילה בשמו.

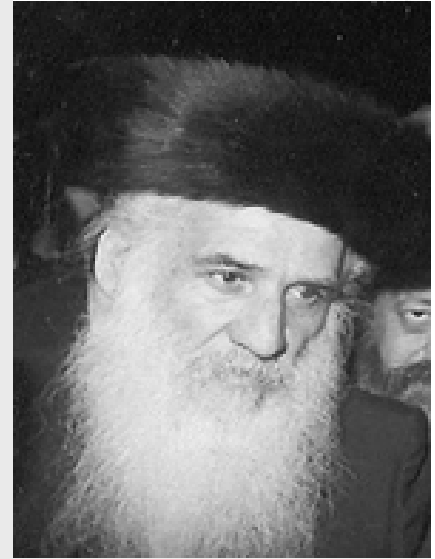
ראייה למרחקים

הרה"ק רבי שלום מבעלז זיע"א שהה פעם בתשעה באב אצל רבו הקדוש מרן ה'חוזה מלובלין' זיע"א (הגאון רבי יעקב יצחק הורביץ הידוע ששמו נובע מהעובדה שכל לחזות ברוח-קודשו), לפתע קרא ה'חוזה מלובלין' זיע"א לתלמידו הרה"ק השר שלום וציווה עליו לאכול ולשתות תיכף ומיד בעודנו עומד כאן בביתו. התפלא מאוד רבי שלום, כי ידע שאין בגופו שום מחלה ונגע, ולא הבין, מה ראה רבו הקדוש לצוות אותו לאכול, אך ציווי הרבי חזק עליו ומיד הלך ועשה את דבריו, אכל ושתה.

לאחר תשעה באב חזר ר' שלום לביתו ומיד נפל למשכב וחלה במחלה קשה מאוד, ובהגיע יום כיפור, שאל את הרופאים מלבוב האם יוכל להתענות ביום כיפור... לאחר לבטים רבים ענו הרופאים, שאם לא התענה בחודשיים האחרונים אפילו יום אחד אזי גופו יהא מסוגל לעמוד בצום יום כיפור... או אז הבין את הוראת רבו מלפני חודשיים בתשעה באב שיאכל וישתה.

מנויים	הקדשת העלון	לשאלות בהלכה
לקבלת העלון חנם ב-email: מידי שבוע, שלח את כתובתך אל: PrineEH@gmail.com	נתן להקדיש את העלון לעלוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, זוג הגון, חזרה בתשובה וכו' - נא לפנות לליאור בטל" 0504-115673 כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח" הבשם 26 א.ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 90805	לשאלות נא לפנות לרב אליהו חיים פנחסי בטל" 052-6329144

הרב אשר (אושר) פריינד זצ"ל - נולד בשנת ה'תע"ר (1910). משפחתו השתייכה ליישוב הישן בארץ ישראל, ובניה התפרנסו ממסחר במטבעות וזהב. מגיל צעיר סייע לעניים ולנדכאים. אנשים פנו אליו כדי לבקש את עצתו וברכתו. מבקשי פניו המתינו בחצרו שעות ארוכות במשך רוב שעות היממה. רבינו הושפע ממספר זרמי מחשבה, ביניהם הספר 'פרי הארץ' (לר' מנחם מנדל מוויטבסק), ומן הספר 'ישמח ישראל' (לאדמו"ר ר' ירחמיאל דנציגר מאלכסנדר). בנוסף הושפע חברו ר' גדליה קניג (מחסידות ברסלב).

תכלית האדם בעולם על פי השקפת הצדיק היא עבודת הבורא. לשם כך דרש מחסידיו לראות כל אירוע בחייהם, טוב או רע כעניין בעל טעם ומשמעות, וכמסר ישיר מאת הבורא כדי לכוון אותו אל "דבקות בורא". נהג לצאת עם חסידיו ל"התבודדות" ביום ובעיקר בלילה. חיזק, עודד ושמח אנשים שבורים ורצוצים וכו' באמונה בבורא העולם. ענוותן מופלא. בעל רוח-הקודש. השלים והשכין שלום בין זוגות שביקשו להתגרש. רבים פנו אליו וברכותיו עשו פרי.

בשנות השישים ייסד את מוסדות "יד עזרה" המסייעת למשפחות במצוקה בכל הארץ. מוסדות אלה כללו בית דפוס, כריכה ומטבח אשר העסיקו פגועי נפש לשם **שילובם בחיי הקהילה**. כמו כן, הוקמו בשליחותו מרפאות שיניים מוזלות, גני ילדים (בשיתוף עם מוסדות איתרי), **חברת רכבי הסעות, מפעל לחלוקת סלי מזון לנזקקים** (חלקם "עודפים" שנועדו להשמדה). הקים מספר בנייני מגורים בירושלים ואשדוד ומכר את הדירות במחיר זול. בנה אכסניה במירון ושיבה בשכונת 'ימין משה' בירושלים. הקים מספר בתי כנסת. **בשליחותו הוקם לראשונה אולם שמחות שערך אירועים במחירי עלות בעיר בני ברק.**

כאשר בנו של אחד ממכריו נטה מדרך הישר, **תיקן לומר מייד אחר תפילת שחרית את הפרקים צ'ק"א בתהילים** והוסיף, כי ראוי שאנשים, נשים וטף יאמרו בקביעות מזמורי תהילים אלה המצילים מהרחוב ומועילים לילדים טובים וכשרים. נפטר במוצאי יום הכיפורים, י"א תשרי ה'תשס"ד (2003). חי כ-93 שנים. ציונו בהר-המנוחות.

אביו: ר' אריה מרדכי (דור חמישי ל'יהודי הקדוש'). **אמו:** מרת לחיה רבקה דבורה (מצאצאות האדמו"ר רבי אהרון הגדול מקרלין). **אשתו:** מרת צביה (בתו של ר' אברהם שטרנברג מרבני צפת אשר מוצאם מקרלין וקוזניץ). **אחיו:** ר' דוד. **מצאצאיו:** ר' אברהם פריינד (בעלה של בלה פריינד, אשר נפטר בחיי אביו), מרת לאה קלירס (נישאה לר' שמואל קלירס), מרת חיה וסרמן (נישאה לדיין ר' אלימלך וסרמן), ומרת פנינה הרשטיק (נישאה לר' משה הרשטיק). **מתלמידיו:** ר' יצחק גינזבורג, ר' גדליה סגל, ר' יהודה פרוש, ר' שלמה מן, ר' ישראל חיים ווייס (האדמו"ר מספינקא-דונולו), ר' עקיבא רבינוביץ (האדמו"ר מפוריסוב) ור' אברהם יורוביץ (מנהיג קהילת "אוהל מנחם - וויטבסק"). **מכתביו:** **יאמרי אשר** - מכתבים **יכתב העת חברותא** - לקט.

על העובדה, כי על רבנו שרתה רוח-הקודש יעיד הסיפור המופלא הבא: מעשה בזוג שהתגוררו בבריטניה. מדי פעם בפעם פרץ סכסוך ביניהם והבעל היה מרים את קולו על אשתו. מאחר ומעשה זה נשנה פעמים רבות החליטה האישה, שאין היא רוצה להמשיך ולחיות עם בעלה וביקשה להיפרד. כמוצא אחרון לפני הגט וכדי לנסות להציל את חיי המשפחה, סוכם בין הבעל והאשה לטוס לישראל ולספר לרבנו את המצב אליו נקלעו. הצדיק היה רגיש מאוד בכל מה שקשור לפירוק משפחות והוא איפשר לזוג לשתוח טענותיו ללא הגבלה של זמן.

בסופה של שיחת ארוכה בין השניים, אמר ר' אושר לבעל, **שהוא אוסר עליו באיסור חמור מכאן ולהבא להרים קול על האשה, יהיה מה שיהיה.** הבעל התחייב, שאכן כך ינהג והזוג חזר לביתו בלונדון, כשהשלום שוכן ביניהם.

עברו מספר חודשים ובעיצומו של וויכוח הבעל שכח את התחייבותו לר' אושר והחל צועק על אשתו בקול כבימים ימימה. **בעוד הוא צועק מצלצל הטלפון. הבעל הרים את השפופרת בחמת זעם, ומה מאוד נדהם לשמוע מעברו השני של הקו את קולו של ר' אושר האומר לו: "הרי בשיחה בינינו הבטחת לי, שלא תצעק על אשתך".** האישה ההמום התנצל ונשבע, כי מכאן ולהבא ישמור על הבטחתו בהקפדה רבה.

רוק אחד היה מתייצב חדשים לבקרים בפני ר' אושר ומבקש ברכה למציאת זיווג מתאים. הצדיק היה מברך אותו, והלה היה ממשיך בדרכו. יהי היום ולרווק נמאס מהברכות והחליט לעשות מעשה. בעודו עומד ומבקש מהרב ברכה, והצדיק מברך, לכד האישה את צווארו של ר' אושר בשתי ידיו והחל חונק אותו. "האם אתה מבטיח לי שאתחתן?!", שאל, ועל אף מעשהו השיב ר' אושר בחיוב. "תגיד לי, אבל מתי?" - "השנה" השיב הצדיק. **כך גם היה, והאישה נישא באותה שנה.**

הַיְהוָה יִדֹן כָּל הָאָדָם לְכַף זְכוֹת

אחת הסגולות הידועות לזכות ביום הדין הגדול והנורא הוא לדון כל אדם לכף זכות. לצערנו הרב, לעיתים אנו עלולים לדון את הזולת לכף חובה. ואילו לאחר זמן מה מתבררת הטעות הגדולה. ולכן עלינו לעשות ככל יכולתנו לא לעשות כן ולדונו לכף זכות. ולהלן מעשה שהיה:

אברהם ליב ואשר אנשיל, תושבי העיר קליש היו, והידידות ביניהם נמשכה שנים ארוכות. אולם, בעוד מזלו של אברהם ליב שפר עליו והוא עשה חיל בעסקיו הפרטיים עד שהפך לעשיר מופלג, לא הצליח אשר אנשיל בעסקיו והוא נותר עני וחסר כל. שנה אחת, הגיע השמועה לאוזניו של אברהם ליב, כי בעיר המסחר המפורסמת ליפציג, מתקיים יריד מסחרי גדול ובו מוצעת סחורה מבוקשת בקליש, במחירים נוחים ומוזלים. הציע איפוא אברהם לייב לידידו אשר אנשיל, לצאת יחד לליפציג, כדי לרכוש שם את הסחורה המבוקשת בכמות גדולה ולמוכרה בדמים מרובים בעירם, וכך יוכל לעזור לו בעקיפין בכלכלת ביתו.

לצורך הרכישה, נטל אברהם ליב עמו סכום גדול של חמש מאות זהובים. בדרכם לליפציג הרחוקה שבגרמניה, נכנסו לבית מלון כדי ללון ולהחליף כח. הבוקר אור, וכשבדק אברהם ליב את חפציו נחרד לגלות, כי כל הכסף הרב נעלם בין לילה. הפך הלה בדבר, ומרגע לרגע הלכה והתחזקה בלבו ההכרה, כי שותפו וידידו אשר אנשיל, אותו הכיר כאדם ישר, אינו אלא נוכל ורמאי. "הרי הדלת הייתה נעולה מאז עליתי על משכבי אמש", חשב בלבו, "והדלת נותרה נעולה עד עתה. ברור הדבר אפוא, שחברי גנב את כספי ומעמיד פני תם". אולם אשר אנשיל הכחיש מכל וכל את נטילת המעות, ומחוסר ברירה נאלצו השניים לשוב לקליש בידיים ריקות כלעומת שבאו.

הסיפור הכה גלים בקליש והעיר הייתה כמרקחה. הדיעות בעיר היו חלוקות, זה אומר אברהם ליב חושד בכשרים, שהרי אשר אנשיל איש נאמן הוא, ואי אפשר להעלות על הדעת שיטול כסף שאינו שלו. וזה אומר, העניות של אשר אנשיל העבירה אותו על דעתו, והוא לא עמד בניסיון ונכשל בגנבה.

באותם הימים, כיהן ה"חוות דעת", ברבנות העיר קליש, טרם עלה לרבנות העיר הגדולה ליסא. תבע אברהם ליב את יריבו לדין אצל הרב, ולאחר דרישה וחקירה פסק הרב, כי על אשר אנשיל להישבע, כי לא שלח ידו במלאכת רעהו. לתדהמת בני העיר הודיע אשר אנשיל, כי מסרב הוא להישבע ומתחייב לשלם את כל הסכום הנגנב בתשלומים חודשיים קטנים. החלטתו התמוהה גררה גל של שמועות. הפקפוקים על אישיותו החלו לגבור, עד שכמעט כולם נמנו וגמרו, כי אשר אנשיל אינו אלא גנב נאלח.

לאחר כשנה, החליט אברהם ליב לנסות את מזלו שוב בליפציג ובדרכו לשם, עבר בבית המלון בו התאכסן בשנה שעברה. משמים כיוונו את צעדיו של אברהם ליב, והוא לן בדיוק באותו חדר בו התאכסן אשתקד. כשקם בבוקר, נזכר אברהם ליב במאורעות שארעו עמו בשנה שעברה, ובבת אחת נזכר, כיצד הניח את ארנקו הכבד באישון לילה על אדן החלון הגבוה שבחדר. הושיט אברהם ליב את ידו אל החלון, וראה זה פלא, הארנק היה מונח שם, כפי שהשאירו בשנה שעברה, וכל חמש מאות הזהובים שכנו לבטח בפנים.

נשימתו נעתקה בקרבו, הוא הבין, שחשד בכשרים וגרם עוול ונזק גדול לחברו ומיהר לשוב על עקבותיו לקליש ולוותר על הרווח, שהיה צפוי לו במסחר. מיד עם הגיעו, נכנס אל ה"חוות דעת" ובקול בוכים סיפר לו את כל המאורע. כששמע הרב על מציאת האבדה, ציווה על שמשו להקהיל את כל הקהל לבית הכנסת הגדול כדי לשמוע את דרשתו של הרב. ההכרזה הייתה לפלא בעיני בני העיר, וכולם נהרו אל בית-הכנסת. בין הבאים, היה גם אשר אנשיל, שהיה למשל ולשנינה בעיני בני העיר, והוא נדחק אל פינת בית-הכנסת.

"שמעו נא בני העיר", קרא הרב בקול מר, "חכמנו זיכרונם לברכה אמרו, כי המלבין פני חברו ברבים אין לו חלק לעולם הבא. כולנו זוכרים, ודאי, את הסיפור שאירע בין הסוחר העשיר אברהם ליב, לבין ידידו אשר אנשיל, שנחשד בגנבת חמש מאות הזהובים. במשך השנה, שילם אשר אנשיל סכום ניכר מתוך האבדה, למרות עניותו הגדולה, וכולם חשדו בו, שהוא עצמו גנב את הכסף".

"אולם עכשיו גילה אברהם ליב, כי חשד לחינם בחברו. הכסף נשכח ברשלנותו של אברהם ליב ועתה רוצה הוא לבקש את סליחתו של ידידו היקר". ולנגד עיניהם הנדהמות של תושבי העיר, ניגש אברהם ליב אל שותפו, כשדמעות מתגלגלות במורד פניו, והוא השתטח מלוא קומתו ארצה למרגלותיו של אשר אנשיל וביקש את סליחתו.

תדהמתם של בני העיר הייתה כפולה, כאשר הלה סלח במחילה גמורה ועוד על אף עניותו הגדולה לא רצה ליטול מאומה מידיו של אברהם ליב. המאורע היה לשיחה בפני כל בני העיר, והתנהגותו הייתה לשיעור מוסר לכולם, שלמדו כי יש ללמד זכות על כל אדם.

<p>הרב שבתי בן אסתריא טון זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל גאולה בת טובה ע"ה עמירם בן דבורה ז"ל הרב עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל דב בן מזל ז"ל סוליקה בת עישה ע"ה סלים בן פרחא ז"ל לטיף בן פרחא ז"ל דניאל רפאל בן חגית ז"ל</p>	<p>הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל אביבה בת איירן ע"ה אברהם בן יונה ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל חי זידי בן קלרה ז"ל יוסף בן סעדה ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה יעקב בן סלימה ז"ל ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה כל נשמות עם ישראל</p>	<p>לע"נ תנצב"ה</p>	<p>הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל שמואל בן רבקה ז"ל משה בן רזה ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה דוד בר חסיבה ז"ל מסעוד בן יקוט ז"ל שמעון בן שמחה ז"ל ר' דב בן בנימין אלטר אורה בת נעימה ע"ה שמעון בן חנה ז"ל</p>	<p>הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל אסתר בת בלה ע"ה נעמי בת כותן ע"ה מרים בת בלה ע"ה צדיק חכם בן חזלה ז"ל שני בת אסתר ע"ה מסודי בת חביבה ע"ה יונה בן סעדה ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה יפה בת רבקה ע"ה שרה בת מורברי רחל ע"ה</p>
---	--	------------------------	---	--